

dem aplaudir de mala manera. I és aquí on l'Espai Ter fa el seu millor paper, un auditori polivalent que complementa i millora la totalitat d'espais existents. Amb la crisi, el creixement cultural s'ha complicat, i tot és tan críticament líquid que el dubte plana arreu. Però la solidesa de la tradició cultural de Torroella esbargeix incerteses. Les coses mai no són perquè sí i, en el seu ADN municipal, Torroella hi porta de temps la cultura adherida a les cèl·lules. La seva marca simbòlica ens parla de música culta, de cine, de jazz... i catalitza tota l'activitat cultural d'aquells que es mouen a l'ombra del Montgrí i s'escampen per la plana. I sí, a tot això, l'Espai Ter hi suma un innegable valor afegit.

Un de la Bisbal | Javier Garcés és un home discret, aparentment eixut. I és un artista i treballador incommensurable, i això no és pas cap hipèrbole: els que heu vist obra seva segur que ho enteneu. Viu a la Bisbal, i allà té el taller, hi esculpeix, hi dibuixa, hi pinta, hi treballa el fang, la fusta. L'any passat va guanyar el premi d'Escultura Vila Casas, i aquesta tardor ha presentat les seves obres al Museu de Can Framis a Barcelona, amb un èxit memorable. L'obra de Javier Garcés demana llums nítides, proposa realitats paral·leles que no volen defugir la realitat a la qual pertanyen, però sí que la matisen i sovint la milloren. Durant la nevada descomunal del març de 2010, en el pati del seu taller, aleshores a Vulpellac, tots els arbres i plantes volaven, es movien inversemblantment testos,

branques, tot, excepte la tovallola de ceràmica que penjava d'una figuera: una tovallola absolutament perfecta, que en un matí plàcid no haguessis distingit dels elements reals, però que aquell dia no es movia gota enmig d'aquell caos dinàmic de neu i vent. Amb aquella immobilitat, la tovallola reclamava la seva essència bàsica d'objecte artístic.

Si mai teniu l'opció de contemplar obra seva, no ho dubteu: aneu-hi i participeu de la seva realitat fulgurant.

Vilopriu, Pins, Colomers... | A la part més petita de l'Empordà Petit, aquesta tardor s'hi ha calat foc. En sabem els resultats. El mateix dia de sant Martí, inici de l'incendi, un conegut piulava: «S'hauria d'informar que l'entorn de Vilopriu es va cremar el 2010, 2012 i 2013. Costa pensar que sigui casualitat. Ànims, Vilopriu. Força, Empordà». Ai, el foc, la por finisecular empordanesa que el foc arribi a les Gavarres! Sempre hi estem a un pas... Ai, maleïts piròmans, Gavarres fràgils i necessàries!

LA CERDANYA

sandra adam

Nits il·luminades a Cerdanya | Enguany hi ha novetats per als aficionats a l'esquí: a la Masella podrem esquiar de nit. Durant aquesta tardor s'han instal·lat diferents fanals per il·luminar un total

de deu quilòmetres de pistes. Això vol dir que, els caps de setmana i festius, de les sis de la tarda a les nou del vespre, tretze pistes i l'Skatepark estaran oberts, i set remuntadors funcionaran.

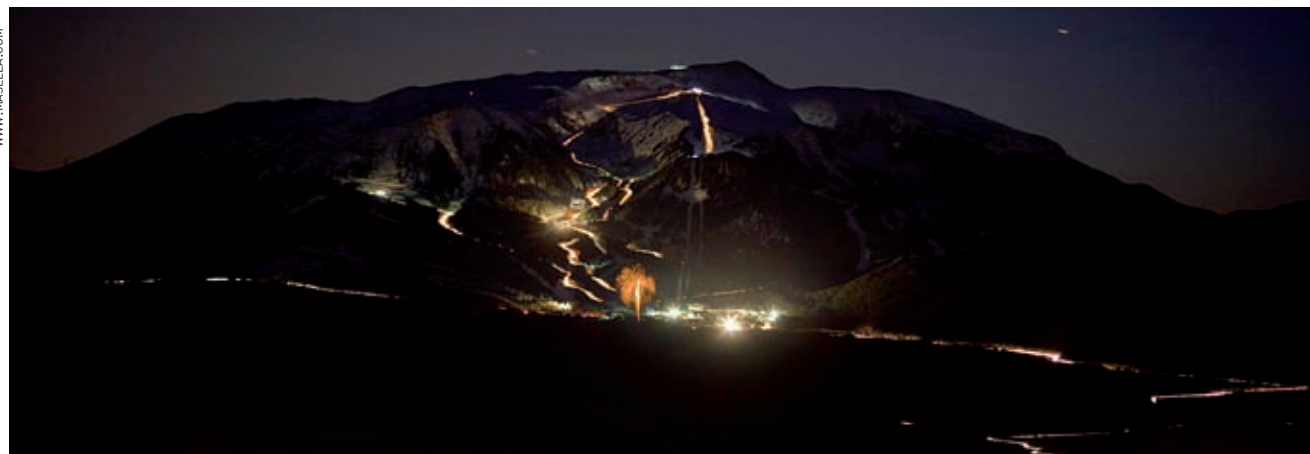
El mes de novembre vam poder veure les primeres proves dels fanals. Dic «vam poder veure» perquè des de tot Cerdanya es veu el traçat de llum al centre de la muntanya, que habitualment veiem fosca.

Aquesta iniciativa ha fet parlar molt a tota la comarca: que si la factura de la llum, que si la contaminació lumínica... però la veritat és que la idea obre múltiples possibilitats, sobretot per als professionals del món de l'esquí, que podran allargar unes hores els entrenaments o les classes. Mai, però, podrà substituir l'experiència d'esquiar de dia, ja que no només és el fet de practicar un esport sinó que també és el fet de gaudir de l'entorn.

De ben segur caldrà provar-ho, ja que les sensacions seran ben diferents de les que es viuen a plena llum del dia. Els que no vagin a esquiar, que no pateixin: si miren per la finestra sabran si avui s'esquia de nit o no.

«Forum emploi» | Cerdanya francesa i Cerdanya catalana molts cops viuen d'esquena i ni tan sols es miren. Una iniciativa molt interessant que es fa al costat francès és el «Forum emploi», una mena de fira de treball en què les empreses de la zona exposen les ofertes de feina que tenen disponibles per a la temporada d'hivern.

>> Vista nocturna de les pistes d'esquí il·luminades de la Masella.

WWW.MASELLA.COM

cròniques

Aquesta sessió se celebra en un pavelló d'esports, i és organitzada conjuntament per l'oficina de l'atur, els ajuntaments i les empreses interessades. Cada empresa es col·loca en una taula i, en un cartell, indica el seu nom, el seu emplaçament i les ofertes disponibles que necessita cobrir. Les persones interessades consulten aquest cartell i, si els interessa l'oferta de feina, s'asseuen a la taula i presenten el currículum. Llavors, la persona encarregada els fa una petita entrevista. Les feines que s'ofereixen estan vinculades al món de l'esquí, la restauració i el comerç, i els contractes tenen una durada màxima de quatre mesos, però ja se sap que és molt positiu entrar en un equip.

Així doncs, moltes de les feines possibles per a la temporada d'hivern es posen sobre la taula en un acte de transparència. Es podria fer a la Cerdanya catalana una cosa similar?

LA GARROTXA

joan sala

La campana Llibertat, de la Garrotxa | Es va formar una comissió a la comarca, i que va aplegar representants dels seus vint-i-un municipis, amb l'objectiu de fondre una campana batejada amb el nom de *Llibertat*, potser recordant la que en el seu moment es va fondre als Estats Units d'Amèrica

per independitzar-se de la seva antiga metròpoli. Va ser una felicitat iniciativa que va tenir una acceptació extraordinària des del primer moment i una col·laboració que va recaptar, pel sistema del micromecenatge, més diners dels necessaris per fer la fosa. Un cop es va tenir la campana, on figuren els noms de tots els col·laboradors, es va fer un gran acte popular i reivindicatiu amb una vuitantena d'actes repartits per tot Olot, des de poesia i música a castellers i ball de diverses figures folklòriques, i uns tastets que preparava cadascun dels municipis garrotxins amb particularitats de cada lloc. La diada es va acabar amb el passeig de la nova campana per diversos carrers del centre de la ciutat i, finalment, fent-la tocar solemnement a la plaça Major, on també hi va haver parlaments i la lectura del poema *La campana de Sant Honorat*, de Josep M. de Segarra, aquella campana que Felip V va fer fondre com a càstig per haver tocat a sometent quan les tropes borbòniques estaven a les portes de Barcelona. Tot i la pluja, va resultar un esdeveniment multitudinari, amb una gran organització en què estaven implicats uns quants centenars de voluntaris. La festa de «Quatre barres i una estrella» va ser tot un clam d'independentisme. Un cop gaudim d'independència es mirarà de col·locar l'emblemàtica campana en un lloc significatiu de la comarca, que serveixi per recordar tots els sacrificis que s'han hagut de fer per aconseguir la voluntat del poble.

La vespa asiàtica | El setembre passat es va confirmar la presència de la vespa asiàtica de potes grogues (*Vespa velutina*) en un abellar de Sant Privat d'en Bas. De fet, no és la primera vegada que aquesta espècie invasora irromp a les comarques de Girona: el març de 2012 ja se n'havien trobat uns pocs individus a Vilamaniscle i a Colera. Però el més preocupant era que, a Sant Privat, se'n van trobar molts més individus, circumstància que feia sospitar que el niu era a prop. Tot i els esforços per localitzar-lo, amb mitjans terrestres i aèris, no es va trobar. Era important fer-ho abans que les femelles reproductores l'abandonessin, ja que, a la primavera, cadascuna funda una nova colònia. La presència, setmanes més tard, de més vespes asiàtiques a Susqueda i a Ripoll confirmava un procés de colonització del territori imparabile i de difícil control. El ressò mediàtic que ha tingut aquest cas ha alertat els ciutadans i ciutadanes de la Garrotxa i comarques veïnes, que s'han fixat, com poques vegades, en tots els insectes amb un aspecte similar al d'una vespa que voleiaven prop seu. La presència d'aquesta vespa asiàtica representa una nova preocupació per als apicultors, ja que resulta una espècie molt agressiva per a l'abella de la mel.

Redescobrir el paisatge des del món local | L'Observatori del Paisatge amb seu a Olot va organitzar conjuntament amb el Govern d'Andorra un seminari internacional que volia fer èmfasi que des del món local es dona

>> *La campana Llibertat a la plaça Major d'Olot.*

